

Agatarsii nu credeau in Zamolxis, caci purtau podoabe de aur

(Continuare din editia precedenta)

In ceea ce priveste credintele religioase ale agatarsilor, putem afirma cu destula certitudine ca ei nu aderau la cultul lui Zalmoxis si la Misterele sale, adica la riturile prin care se conferea nemurire geto-dacilor. Aceasta intrucat traci agatarsi duceau o viata foarte putin ascetica, aveau relatii cu multe femei si purtau podoabe de aur, fiind si tatuati si vopsiti spre a place femeilor. Or, pare destul de sigur ca in cultul lui Zalmoxis exista o interdictie de ordin religios – in acord cu ascetismul si cu simplitatea vietii adoratorilor lui Zalmoxis de a nu purta obiecte si bijuterii de aur, fiindca se constata o absenta totala, pana si in mormintele ce par a fi ale nobililor, a obiectelor si podoabelor de aur.

I.H.Crisan scrie cu privire la aceasta problema: „Ramane in continuare deschisa problema ciudata a disparitiei obiectelor de aur in secolele ce au precedat cucerirea romana, atata vreme cat izvoarele literare ne atesta clar existenta lor”. Iar Vasile Parvan scrie: „Ceea ce trebuie sa mire mai mult decat lipsa chihlimbarului, e lipsa aurului de la Ten-ul getic”. Ar fi fost cu totul paradoxal ca oamenii ce aderau la credinte ce impuneau infranarea si simplitatea vietii sa poarte podoabe de aur. O interdictia similara pare sa fi existat si in Egiptul antic, si se stiu relatiile care au fost atestate de antici intre Egiptul antic si Zalmoxis, poate si prin intermediul lui Pitagora.

Agatarsii, adoratori ai lui Dionysos, zeul vitei de vie si a orgiilor prelungite

Agatarsii par a fi fost adoratori ai lui Dionysos, zeul vitei de vie, dar si ai orgiilor

prelungite. Se stie ca Dionysos, zeu al carui nume il aflam si in scrierea creto-miceniana a alfabetului linear B, in tablite de la Pylos in asa-zisul palat al lui Nestor din sec. al XIII i.Hr., era asadar un zeu care fusese adoptat de acheeni micenieni inainte de razboiul troian. El se afla mentionat si in Iliada, impreuna cu adoratoarele sale, numite de Homer „doici”, dar care sunt denumite menade sau thyade in Misterele sale, precum si in riturile si ceremoniile legate de acestea

Adoratorii lui Dionysos in conflict cu adoratorii lui Zamolxis

Fiind Dionysos divinitatea protectoare a vitei de vie si a vinului este evident ca masura starpirii vitei de vie in Dacia pe vremea lui Burebista si a marelui preot Deceneu era in ultima instanta un act de ostilitate vadita impotriva lui Dionysos si a riturilor sale orgiastice. Lucrul nu trebuie sa mire intrucat chiar in Iliada se arata cum un rege trac Lycurg urmareste cu teapa sa, vrand sa le ucida pe adoratoarele lui Dionysos, curmand o scena ce pare a fi o parte din Misterele ce se desfasurau in cinstea lui Dionysos. Este de inteles ca impotriva orgiilor din riturile lui Dionysos trebuie sa existe o mare ostilitate a ascetilor care posteau necurmat si se infranau de la orice placeri trupești, care formau grupul adoratorilor lui Zalmoxis. Intr-adevar cultul lui Dionysos avea un caracter orgiastic, comportand ceremonii care se desfasurau la anumite intervale, in care se bea mult vin, se canta, se jucau hore noaptea la lumina faciilor, se striga si se alerga peste dealuri si munti in chiote, rituri la care luau parte despuiate sau imbracate in costumatii stranii femei amestecate cu barbati. Si de fapt aceste Mistere ale lui Dionysos au fost interzise in anul 186 i.Hr. la Roma de catre senatul Republicii ca punand in primejdie siguranta statului si moralitatea publica. Caci, dupa adversarii acestor Mistere ale lui Dionysos, in cursul lor „nu se considera nimic interzis de morala”.

Agatarsii, getii cu tyrs

Un autor latin Valerius Flaccus îi numeste pe agatarsi, Tyrsagetæ „geti cu thirs”, apelatie care nu trebuie confundată cu Thyragetæ, „getii de la fluviul Thyros (Nistru)”. Această apelatie a lui Valerius Flaccus ne dezvăluie sensul real al acestui nume de „agathyrși” și ne arată originea acestei denumiri, care așa cum crede și I.H.Crisan reprezintă o poreclă dată tracilor din Carpați care n-a fost evidențiată până acum. Dar această denumire thyrsagetæ, „getii cu thirs” înseamnă că agatarsii erau adoratori ai lui Dionysos, pentru că în multe din reprezentările grafice ale acestui zeu, el poartă thyrsul și de fapt thyrsul era emblema zeului Dionysos și era constituit dintr-un toiag de lemn sau de trestie care la cap era încununat cu frunze de via de vie sau de iedera. Mai toți adoratorii lui Dionysos purtau emblema acestui zeu, thyrsul, și în literatura greacă el apare către anul 430 î.Hr. În marele Dictionnaire des antiquités grecques et romaines (Paris, 1898) întocmit de Daremberg și E. Saglio, în articolul consacrat thyrsului, marele elenist A.J. Reinach arată că pentru autorii antici, agatarsii erau getii cu thirs, adică adoratori ai lui Dionysos, și se interpretează numele de „agthyrșos” prin „acela care agită thyrsul”. Căci prima parte a acestei denumiri „aga” este verbul grec bine cunoscut „ago” = „a duce, a conduce”, iar „thyrșos” este numele thyrsului însuși. Deci „agathyrșul” este acela care umbla mereu cu thyrsul în mână, semnalandu-și astfel calitatea de adorator al lui Dionysos. Grecii care îi vedeau mereu pe getii adoratori ai lui Dionysos cu thyrsul în mână i-au poreclit agathyrși (agatarsi)

Această etimologie a numelui agatarsilor – singura deocamdată pe care o cunoaștem – exclude bineînțeles orice posibilitate ca agatarsii să fi fost sciti, pentru că via de vie nu creștea în tinuturile locuite de ei – iar Dionysos nu era un zeu adorat de sciti. Ba mai mult, un rege scit care a fost inițiat în cultul lui Dionysos a fost izgonit de pe tron din acest motiv și apoi ucis, tocmai fiindcă și scitii erau ostili ca și românii sau ca unii dintre grecii cultului orgiastic al lui Dionysos

Agatarsii sunt dacii de mai târziu

S-a scris de către W. Tomaschek, dar și de către H. Stein că agatarsii sunt dacii de mai târziu, și afirmația aceasta este făcută și de I.H.Crisan care scrie că „agathyrșii pe limba lor se vor fi chemat întotdeauna daci”. Este foarte probabil că agatarsii este o poreclă dată de grecii din cetățile portuare ale Pontului Euxin traco-getilor din Transilvania pentru că umblau mereu cu thyrsul în mână, dar trebuie arătat că aceștia nu erau închinători ai lui Zalmoxis, ci erau adoratori ai lui Dionysos, ale cărui Mistere le celebrau în orgii rituale, iar reformele lui Burebista și Deceneu au avut ca scop extirparea acestui cult. De fapt este logic să admitem că la agatarsi comunitatea femeilor era o prelungire și o continuare a orgiilor în care, pe lângă excese bachice propriu-zise, exista și o orgie sexuală.

(Basarabia Literară)

DISCLAIMER:

Toate părerile, punctele de vedere, afirmațiile, atitudinile și detaliile informative reprezintă angajarea fiecărui autor în parte. Portalul nostru nu își însușește responsabilitatea pentru conținutul articolelor publicate. Fiecare link și articol pe care îl prezentăm are propriul copyright © și răspundere personală pentru conținut.